

Vinirnir eru tað týdningarmesta

-Vinirnir eru kanska tað týdningarmesta, ið vit hava fingið øll hesi 3 árin í studentaskúlanum, tí hvat nyttar lærdómur, um ein ongan hevur at býta hann við? segði Sigrí Mitra Gaaini m.a. í pisurøðu síni, tá hátíðarhald varð í Viðarlundini í Havn fyri nýggju studentunum og HF-arunum. Hon segði

Gott kvøld og vælkominn niðan í viðarlundina øll somul!

Vit studentar hava nú ligið bundnir í reiðri í 3 ár, men í dag eru veingir endiliga handaðir okkum, og vit hava frælsi sjálvi at velja hvønn veg vit vilja flúgva og hvat vit vilja nýta veingir okkara til.

Eg vóni, at øll velja kós eftir egnum áhuga og ynski, um, og at eingin letur samfelagið og stöðuna í landinum ráða fyri vegnum hjá sær. Hvið skulu vit vera trælir undir samfelagnum? Lat okkum heldur stýra samfelagnum, og gera tað betur at liva í.

Vit hoyra um arbeiðsløysi, kreppur og skuld hvønn dag, og vit skilja at land okkara er sjúkt, men vit mugu ikki lata okkum snýta og trúgva at pengar eru einasti heilivágur, ið kann lekja Føroyar. Nei, okkum tørvar minst líka nógv eitt betur samanhald millum fólkini í landinum, og eina ríkari mentar: tískil vóni eg, at øll ikki fara at lesa búskap, men at onkur velur ein meira kreativan veg, og kanska seinni kann geva okkum øllum inspiratión og onnur virði enn pengar í lívinum.

Flestu pisurnar fara óvæntað at leita sær burtur í onnur lond, og eg vóni, at tær í sínum frælsi, tó kenna seg bundnar at Føroyum, og einaferð um nøkur ella nógv ár, venda afturavirkað av tí sama, og við somu hugsjónum og upplivingum. Meira spennandi verður tað óvæntað, um vit, ið saman gingu á studentaskúla, árin 1991-1994, hittast aftur um nøkur ár við ymskum upplivingum og bakgrundum. Soleiðis kunnu vit menna hvønn annan, og kanska beina fleiri forðómum burtur.

Ja, tí eg vóni at vit øll hittast aftur, og at tey vinarbondini, ið vit í hesi 3 ár hava knýtt, ikki verða kvett, hóast vit ikki longur skulu liva saman í reiðri.

Vinirnir eru kanska tað týdningarmiklasta ið vit hava fingið øll hesi 3 árin í studentaskúlanum, tí hvat nyttar lærdómur, um ein ongan hevur at býta hann við? Lat okkum tí halda samband við hvønn annan og lat okkum ikki ganga hvør sær í einsemi og longslí.

Eg vil tó ikki siga, at vit ongan lærdóm hava fingið í hesi 3 árin. Eina munandi størri vitan munnu vit hava, nú vit hava fingið hugvurnar upp á høvdið og prógvini í hondina, enn vit høvdu, tá vit sum 15-17 ára gamlir „smølfar“ byrjaðu í Hoydølum, fyri skjótt 3 árum síðani.

Vit hava eisini nógv stuttlig minni og upplivingar frá tíðini úr Hoydølum, t.d. hava vit verið úti í verðini og ferðast saman, og vit hava upplivað at fingið ein nýggjan skúlastjóra fyri hvørt árið. Minni stuttligar latur hava eisini verið. Her kann nevast ein dagur, hvar vit øll stríddu okkum niðan á í skúla í ringasta ódnarveðri, meðan allir aðrir skúlar í Føroyum høvdu frí. Samanumtikið hevur tíðin í Hoydølum tó bert verið góð.

Eg vil enda við at ynskja øllum tillukku og góða eydnu og biðja tykkum øll minnst, at hóast tit miða høgt, onkrastaðni langt burturi, so gloymi ikki onkuntíð at breiða veingimár út og venda aftur til Føroyar, ið leingjast eftir tykkum...

Takk fyri.

Sigrí Mitra Gaaini

Sosíalurin – fimm ferðir um vikuna!